

i dette høje Ting, og jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg ønsker, at de skal blive staaende.

Saaledes er i Korthed denne Lovgivnings Forhistorie. Jeg skal derefter gaa over til at omtale det Lovforslag, som nu ligger paa det høje Tings Bord. Lovforslaget er fremsat i Folketinget og ved tredje Behandling vedtaget med Tilslutning fra alle Sider. Det er udvidet paa forskellige Omraader i det andet høje Ting.

I Regeringens Lovforslag var Formuegrænsen saaledes foreslaaet sat til 8 000 Kr. plus et Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn. Dette Tillæg er af Folketinget forandret til 1 000 Kr. pr. Barn. Endvidere er i Udtrykket „for hvert Barn under 14 Aar“ strøget Ordene „under 14 Aar“; andetsteds i Lovforslaget er det nemlig fastsat, at i visse Tilfælde kan Understøttelsen ydes ogsaa efter Barnets fjortende Aar. I det oprindelige Lovforslag var der fastsat en Indtægtsgrænse af 1 800 Kr. Denne er i Folketinget forandret til 2 400 Kr. Der skelnes nu mellem Enker og Enkemænd, idet Indtægtsgrænsen er højere for Enkemænd end for Enker, medens Understøttelsen er lavere. Det er under Behandlingen i Folketinget hermed erkendt, at Forholdene, naar en af Ægtefællerne dør, er vanskeligere for en Enke end for en Enkemænd, og heri maa vi sikkert give det andet høje Ting Ret. Jeg glemte før at bemærke med Hensyn til Indtægtsgrænsen, at der er foreslaaet et Tillæg paa 200 Kr. for hvert Barn; ifølge den gældende Lov er det 100 Kr. Den Understøttelse, der nu foreslaas, er i København for Enkemænd 200 Kr. og for Enker 300 Kr.; i Købstæderne: 160 Kr. og 240 Kr.; herunder falder ogsaa Kommuner paa Landet, som har over 2 000 Indbyggere, i andre Landkommuner er Understøttelsen for Enkemænd 120 Kr. og for Enker 180 Kr. aarlig pr. Barn. Det kan vistnok siges, at dette paa visse Omraader er noget for flot. Det kunde saaledes tænkes, at mange vilde gøre den Indvending, at det ser lidt underligt ud, at en Enkemænd, der kun har eet Barn, har en Formue af 8 000 Kr. og har sin fulde Arbejdskraft, faar Understøttelse. En saadan Mand vil til enhver Tid kunne frugtbargøre sin Kapital til 5 pCt. Rente, og for de 400 Kr., han derved

indvandt, kunde han, forekommer det mig, sætte sit Barn i god Pleje, og han havde da sin Arbejdsfortjeneste til sit eget Underhold. Jeg gør ikke denne Bemærkning for at angive noget i Retning af, hvad mit Parti ønsker i denne Henseende, jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at der er mange, som ikke har det nær saa godt, og som vistnok vil mene, at det er for flot.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Lovforslaget ikke skal forstaaes saaledes, at en Enke eller Enkemænd, hvis Formue eller Indtægt ligger over de Grænser, Lovforslaget fastsætter, kan opnaa Understøttelse, naar Formuen og Indtægten kommer i Niveau dermed. Det vil nemlig sikkert let ske, at mange i det Øjeblik, Loven træder i Kraft, maaske har eet Hundrede Kroner mere i Formue og Indtægt end det, de maa have efter Lovforslaget for at kunne faa Understøttelse. Jeg gaar da ud fra, at hvis det senere gaar tilbage for vedkommende baade med Hensyn til Formue og Indtægt, vil de kunne oppebære den Understøttelse, der hjemles her. Der kan siges meget baade for og imod dette, der kan her ligge en Fristelse for dem, der har en saadan Formue, og Menneskene er nu ikke bedre, end at ikke saa faa vil benytte sig deraf og søge at trykke baade Formue og Indtægt lidt ned, saa at de kan falde ind under Lovens Regler.

Der skelnes mellem Landkommuner med 2 000 Indbyggere og derover og dem, som har derunder; de kommer ind under en forskellig Skala. Jeg tror, at dette er uheldigt, og jeg finder ikke, der er Grund til dette Skel. Naturligvis vil jeg indrømme, at man nærmest træffer bymæssige Bebyggelse i de største Landkommuner; men det kan meget vel ske, at den bymæssige Bebyggelse ligger i den mindre Kommune. Den bymæssige Bebyggelse fremkommer jo ofte ved Stationer, og der er Forholdet i mange Tilfælde det, at den mindre Kommune har den største bymæssige Bebyggelse. Det forekommer mig derfor, at det Skel, der her er, bør slettes.

Jeg udtalte før, at Lovforslaget var vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, men efter de Oplysninger, Betænkningen giver, og efter Udtalelserne ved anden